

deelt en Datheen er van zegt in zijn Notulen, maar ook aan een brief door Datheen, Tossanus en Copius December 1577 aan Zanchius geschreven, waarin ze hem herinnerden aan wat door het Convent besloten was (Zanchius Epistolarum t. II, p. 192). Deze brief vult belangrijk aan hetgeen Hospinianus en Datheen mededeelen.

²⁵⁾ Zanchius heeft, toen deze Confessie niet werd aanvaard, ze toch uitgegeven maar nu als Confessie van hem en zijn familie. Ze is te vinden in Zanchius Opera Theologica t. VIII, p. 482—562. Hoeveel lof ze van Beza e. a. kreeg en ook verdiende, is het toch wel te begrijpen, dat men zelfs te Genève bezwaar maakte haar aan te nemen, omdat ze te lang was. Zie den brief van Tossanus in Zanchius Epistolarum l. II, p. 192.

²⁶⁾ Hospinianus l. c. p. 91 deelt het antwoord van de Zwitsers mede, dat de predikanten te Zurich 24 Juni 1579 hebben gegeven, toen Zanchius zijn Confessie hun had toegezonden. Zie voorts wat Tossanus aan Zanchius schreef 8 Febr. 1578 over de bezwaren van de Zwitsers tegen het gebruik van woorden als substantialiter en realiter (Zanchius Epist. p. 192). In zijn Confessie had Zanchius deze woorden metterdaad gebruikt, al bestreed hij juist dat Christus' lichaam realiter in het brood zou zijn (Zanchius Opera t. VIII. p. 519).

²⁷⁾ Brief van Danaeus aan Zanchius 2 Mei 1580 (Zanchius Epist. p. 97).

²⁸⁾ Aan den Paltsgraaf Casimir was door het Convent machtiging verleend om de Synode, die volgens het besluit van het Convent in Augustus 1578 saam zou komen ten einde de Confessie goed te keuren, zoo noodig uit te stellen (Hospinianus l. c. p. 92). Waar Zanchius in 1578 met zijn arbeid om deze Confessie op te stellen nog niet gereed was gekomen, kon de Synode op den vastgestelden datum niet doorgaan. De Fransche Synode te Sainte Foy gehouden 13 Febr. 1578 had met groote ingenomenheid kennis genomen van hetgeen het Convent te Frankfort besloten had en had reeds deputaten aangewezen om de Confessie, wanneer deze haar toegezonden werd, te onderzoeken (Aymon Actes des Synodes Nationaux t. I p. 144) en op de Synode te Figeac 1579 werd nogmaals besloten om met alle geschikte middelen te trachten alle Gereformeerden te vereenigen in één algemeene Confessie, die door alle Gereformeerde naties zou worden goedgekeurd naar de besluiten te Frankfort genomen (Aymon a.w. I p. 145). De felle oppositie van de Zwitsers, die van zulk een algemeene Confessie niets wilden weten en blijkbaar afkeerig waren van het houden van een algemeene Synode, is wel mee oorzaak geweest, dat Casimir geen Synode saamriep, hoewel hij zelf het houden van zulk een oecumenische Synode zeer gewenscht achtte en zelfs liefst zou zien, dat elk jaar zulk een oecumenische Synode gehouden werd (zooals Zanchius blijkens Datheens notulen uit naam van den Paltsgraaf meedeelde: *utile Principes putat esse ut quotannis talis conventus instituat* (Gerdes l.c. p. 195). Toch schijnt er wel over gedacht te zijn, om een oecumenische